

Un dor de primăvară...

Eugenia Calancea

Azi mi-i dor de tine iară
Și mă gândesc la tine,
Din zori de zi și până-n seară,
De verdele pășunii de smarald,
În care natura se îmbracă,
Sub razele de soare cald,
Cu farmecul locului ce-ncepe să-mi placă,
Căci sigur e dorul de primăvară,
Când florile stau s-apară,
Ce-aduce culorile pe câmpii
Și vezi râsete de copii.
E aerul proaspăt înmiresmat
Și vezi iar codrul frumos, deșteptat,
Parfumul florilor s-a-mprăștiat,
Când marginea pădurii flori a-mbrăcat.
Plutește aerul curat ce cheamă viața,
Și razele de soare alungă ceața,
Vântul suflă ușor peste a mea față,
E dorul, fiorul ce mă aduce la viață.